

deze weg ook niet zo fraai zijn als over de havens. De schrijver van de ‘demonstratie’ erkende dat in het plan het stadhuis wel erg westelijk in de stad kwam te liggen. Dit hoeft echter geen bezwaar te zijn, omdat, volgens de auteur de stad uiteindelijk in westelijke richting zou uitbreiden. Het project slaagde er wel in om een locatie te selecteren waarbij sloop van bestaande gebouwen onnodig was. Tegelijkertijd voorzag het in de zo gewenste publieke openbare ruimte. De Blaak bleef vanuit de Oudehaven goed bereikbaar, hoewel de passage vanuit de Leuvehaven werd bemoeilijkt.

Ontwerpen voor een nieuw stadhuis op een nieuw stadhuisplein

De schrijver van de ‘demonstratie’ beperkte zich niet tot een beschrijving van de voordelen van de locatie maar presenteerde ook een (niet bewaard) plan voor het plein en het te projecteren stadhuisgebouw. Het plein kwam als een soort eiland in het havengebied te liggen, zodat er voor de doorvaart van kleinere schepen geen overkluisingen noodzakelijk waren. Een ander voordeel was dat het plein dan hoger kon worden aangelegd dan de omliggende kades, zodat het beter beschermd zou zijn tegen overstromingen bij hoog water. De omliggende huizen ondervonden geen overlast van het afkomende hemelwater. De geïsoleerde ligging maakte het mogelijk om beter op te treden tegen ‘eenige onordentelijkheden [...] gelijk wel anders een gewoonte is bij alle publique gebouwen’. Bij ongeregelde heden of rellen was het door het ophalen van de bruggen eenvoudig om het stadhuis te isoleren.¹³

In de beschrijving van het stadhuis is sprake

van een gebouw met twee verdiepingen en een kap op een plattegrond van 165 voeten bij 150 voeten (ongeveer 52 bij 47 meter). Het gebouw zelf was in totaal 150 voeten hoog, gemeten tot de centrale koepel. In de dakvorm werd dus aansluiting gezocht bij de Beurs, en ook met de opzet van classicistische Hollandse stadhuizen waarin een centrale koepel een vast onderdeel vormde. Het vrijstaande gebouw werd benaderd als een kantoor- en vergaderruimte; het zou van alle kanten voldoende licht en lucht in de vergader- en werkruimten toelaten en bleef buiten de drukte van de stad.¹⁴

De auteur onderschreef dat het plan een kostbare ingreep in de stad betekende. Vooral de onderheing van het plein en de fundering van het gebouw waren zeer kostbaar. Niettemin was heiwerk altijd noodzakelijk en werd in dit geval de onteigening van particuliere gebouwen bespaard.¹⁵ De bouwlocatie werd door de vroedschapscommissie zeer serieus genomen, getuige het feit dat zij een Frans-talige architect Bourdet opdracht hebben gegeven om een project voor deze locatie te ontwerpen.¹⁶ Van diens project is enkel de *Analyse du projet pour la nouvelle Hotel de Ville, que dezirent faire construire messeigneurs les Bourgeois de la Ville de Rotterdam entre le Marché au Poisson et l’Eglise Lutherienne* bewaard.¹⁷ Dit was een toelichting op een aantal ontwerptekeningen, waaruit enkele aannames omtrent de voorgestelde architectuur kunnen worden gemaakt. Dezelfde Bourdet maakte vermoedelijk ook een ontwerp voor de Delftsepoort, waarvan de nieuwbouw ongeveer in die tijd werd voorbereid.¹⁸

Bourdet kan waarschijnlijk worden geïdentifi-